

Những câu chuyện thi nhân

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 08:02

Hãy sống trọn hôm nay, đừng lo ngày mai vì chuyện ngày mai thì mai mới xảy ra.

Con sóng nhân thế

Nhìn thấy mặt con sóng cao lớn bên cạnh, con sóng nhỏ tự ra sức mình:

- Bé c ghê. Sóng kia lớn quá, sao ta bé tí. Chúng mình mới biết bao sao ta yếu đuối thế này.

Con sóng to cười đáp:

- Đó là vì không nhìn ra góc gác của mình mà buồn buồn thế.

- Tôi không là sóng thế là gì?

- Sóng chỉ là hình thức tạm thời trong biển chết của biển. Khi thức biển là nước. Một khi nhìn ra biển chết của chính mình là nước, biển sẽ không còn cảm giác với cái vẻ sóng này và không còn buồn buồn gì nữa.

Con sóng nhỏ cười ra, cười vui vẻ:

- À, bây giờ thì tôi hiểu. Biển và tôi tuy hai mà một.

Lời bình: Con người cho rằng "ngã" là ta nên xảy ra phân biệt ta và người mà buồn khổ. Thực ra loài người được cấu tạo cùng một biển chết trong thiên nhiên bao la

Thiên đường địa ngục

Một vị tướng quân đến gặp thi nhân số Ekaku hỏi:

- Bạch thầy, thiên đường hay địa ngục có thật hay không?

- Thầy ngài là ai?

- Tôi là tướng quân.

Bất ngờ, thi nhân cười lớn:

Những câu chuyện thi nhân

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 08:02

- A ha! Thi nhân ng&#c nào cho ông làm t&#&#ng v&#y, trông ông gi&#ng anh hàng th&#t.

T&#&#ng quân n&#i gi&#n, rút g&#&#m:
- Tao bấm xác mi ra !!!

Thi nhân s&# v&#n đi&#m tĩnh:
- Đây là m&# c&#a đ&#a ng&#c.

Ch&#t giác ng&#, v&# t&#&#ng s&#p xu&#ng l&#y:
- Xin... xin th&#y tha l&#i cho c&# ch&# thô b&#o v&#a r&#i c&#a tôi.
- Đây là m&# c&#a thiên đ&#&#ng - thi nhân s&# Ekaku m&#m c&#&#i.

L&#i bình: Thiên đ&#&#ng, đ&#a ng&#c không ph&#i là ch&# con ng&#&#i t&#i sau khi ch&#t mà nó &# đây và bây giờ ! Lành, đ&# đ&#u do t&# t&#&#ng. C&#a thiên đ&#&#ng đ&#a ng&#c m&# ra b&#t c&# lúc nào.

Thiên đàng đ&#a ng&#c đ&#u do tâm t&#o

Có m&#t bà lão bi&#t danh "m&# già hay khóc". Tr&#i m&#a, m&# cũng khóc, tr&#i không m&#a m&# cũng khóc. Có ng&#&#i h&#i bà:
- Bà lão &#i, sao bà l&#i khóc?
- Tôi có hai con gái, cô ch&# bán giày v&#i, cô em bán dù. Khi tr&#i n&#ng ráo, lão nghĩ t&#i con em bán dù không đ&#&#c. Khi tr&#i m&#a, lão l&#i lo cho con ch&#, m&#a gió không có khách nào ch&#u mua giày.
- Lão nên nghĩ r&#ng khi tr&#i đ&#p đ&#a l&#n s&# bán đ&#&#c, khi tr&#i m&#a đ&#a nh&# bán dù r&#t ch&#y.
- À, ông có lý.

T&# đó, "m&# già hay khóc" thôi khóc. Bà lão c&#&#i su&#t ngày dù tr&#i m&#a hay n&#ng.

L&#i bình: M&#t đ&#u l&#i hay b&#t l&#i s&# tu&# thu&#c vào cách nhìn, cách suy nghĩ c&#a b&#n.

Những câu chuyện thi nhân

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 08:02

Sống trong hi vọng

Phát hiện đề tài:

- Cuộc sống ngông cuồng của ta đến bao nhiêu?

Các đề tài thay nhau trôi nổi:

- 80 năm.
- Sai.
- 70 năm.
- Còn sai.
- 60 năm.
- Sai.
- Vậy ngông cuồng của ta sống bao lâu?

Phát hiện chủ đề:

- Đời ngông cuồng chỉ thu hẹp trong vòng hi vọng.

Lời bình: Đời ngông cuồng vào quá khứ và cái sống hiện tại, hãy sống với thực tại.

Phát hiện gia

Yangpu với tỉnh Sichuan đến tìm kiếm B&# T&#t. Trên đường đi, Yangpu gặp một nhà sống.

Nhà sống:

- Cậu đi đâu đấy?
- Tôi đi tìm B&# T&#t.
- B&# T&#t xa, chỉ biết đi tìm Ph&#t có hay không?
- Tìm Ph&#t ở đâu bây giờ?
- Khi cậu về nhà, thấy người đón cậu trên mình khoác cái mũ, chân x&# dép trái, đó chính là Ph&#t.

Theo lời, cậu về nhà thì trời đã khuya. Mẹ cậu nghe con gọi cậu mẹ quá vội khoác mũ lên người, x&# dép trái. Bà chạy ào ra mẹ cậu và khi Yangpu thấy mẹ mình như vậy thì đứng chết

Những câu chuyện thiển

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 08:02

l&#ng.

L&#i bình: Ng&#& i ta tìm chân lý nh&#ng đ&#u c&#n là th&#c thi ngay trong lòng, không thì khó mà g&#p đ&#c.

Ngón tay ch&# m&#t trắng

S&# Wu Jincang h&#i L&#c T&# Hu&# Năng:

- Con đ&#c kinh Đ&#i Bát Ni&#t Bàn bao năm rồi mà v&#n ch&#a hi&#u. Xin t&# s&# soi sáng cho.

L&#c T&# Hu&# Năng c&#m quy&#n kinh đ&#a cho ni s&#, nói:

- Ta không đ&#c đ&#c ch&#, con hãy đ&#c, ta s&# giúp con hi&#u.

- T&# không đ&#c ch&# sao ngài hi&#u thông nghĩa đ&#c? - Jincang r&#t ng&#c nhiên.

L&#c T&# Hu&# Năng th&#ng th&#nh đáp:

- Chân lý không đ&#a vào ch&# nghĩa. Nó gi&#ng nh&# trắng soi trên tr&#i. Trong tr&#ng h&#p này, ch&# nghĩa gi&#ng nh&# ngón tay tr&# v&#y. Ngón tay ch&# trắng mà nó không ph&#i là trắng. Xem trắng có c&#n ngón ch&# không?

L&#i bình: Ngôn ngữ vẫn t&# đ&#u là b&#i u t&#ng đ&#n chân lý. Đ&#ng l&#m ch&# nghĩa v&#i chân lý nh&# đã l&#m ngón tay v&#i m&#t trắng.

Đ&#nh m&#nh n&#m trong bàn tay

Th&#i x&#a, có v&# t&#ng quy&#t t&#n công đ&#ch đ&#u quân đ&#ch m&#nh h&#n g&#p nhi&#u l&#n. Trên đ&#ng ti&#n quân, ông đ&#ng chân &# m&#t đ&#n th&# c&#u nguy&#n, xin giúp đ&#. Sau đó, ông rút ra m&#t đ&#ng xu và nói l&#n v&#i quân sĩ:

- Bây gi&#, ta s&# l&#y đ&#ng xu đ&# xin keo. N&#u là s&#p, quân ta s&# th&#ng còn ng&#a thì quân ta s&# b&#i.

Những câu chuyện thi nhân

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 08:02

Chúng ta phó mặc mình sống cho đời như thế. Đời ng xu bay lên, xoay m&#y vòng và rồi xu&#ng đ&#t.

- S&#p r&#i ! Chúng ta s&# th&#ng ! Hãy xông lên chà nát quân thù ! - Ba quân reo hò ph&#n kh&#i.

Sau trận chiến, toàn bộ quân địch hùng h&#u đông đ&#o bị đánh b&#i hoàn toàn. V&# phó t&#&#ng vui v&# nói v&#i t&#&#ng quân:

- Không ai có thể thay đổi đ&#&#c bàn tay đ&#nh m&#nh.

T&#&#ng quân ch&# m&#m c&#&#i không đáp. Ông xoè tay đ&#a đ&#ng ti&#n ra. C&# hai m&#t đ&#ng xu đ&#u là m&#t s&#p.

L&#i bình: Thiên đàng rồi công bằng đời và i&#t c&# m&#i ng&#&#i, không thiên vị dành riêng cho ai. S&# giúp đỡ duy nhất mà b&#n có đ&#&#c là chính b&#n thân b&#n !!!.

Ai đó

Kitagaki, thành phố ở bang Kyoto, đến viếng thăm đền Tofuku để thăm Keichu - vị sư trưởng ở đây.

Đến thăm Keichu vào báo:

- Kitagaki, thành phố ở Kyoto muốn đi đến kinh thành.
- Ta không biết thành phố nào cả - Sư trưởng trả lời.

Đến thăm thầy ra nói với Kitagaki:

- Thầy tôi yêu cầu ngài lui gót vì không quen thành phố nào cả.

Kitagaki hiểu ra:

- Nếu vậy, hãy báo với thầy anh có Kitagaki muốn đi đến kinh thành.
- Đó tôi thấy là không.

Những câu chuyện thi nhân

Tác Giả: Saigonecho s&#u t&#m
Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 08:02

Lần này, số truyện ra đón tân n&#i:

- , Kitagaki đ&#y à. Mời vào nhà.

L&#i bình: Danh v&#ng, đ&#a v&# , s&# thành công và s&# giàu có th&#ng có khuynh h&#ng gia tăng cái tôi c&#a ng&#i ta. Vì v&#y, ng&#i ta s&# l&#c l&#i, gi&#ng nh&# ng&#i l&#c đ&#ng không th&# v&# nhà đ&#c.

Càng v&#i càng ch&#m

Một thanh niên n&# lên núi tìm kiếm sĩ &#ng danh đ&# h&#c kiếm thu&#t. Anh ta h&#i v&# s&# ph&# :

- Th&#a th&#y, n&#u con luyện t&#p chuyên c&#n thì ph&#i bao lâu mới thành kiếm sĩ ?
- Có &# 10 năm.
- Cha con đã già rồi và con ph&#i chăm sóc ông. N&#u con luyện t&#p chuyên c&#n h&#n n&#a thì mất bao lâu?

L&#ng yên suy t&# m&#t lúc, v&# s&# ph&# đáp:

- Tr&#ng h&#p này có &# ph&#i 30 năm.

Anh thanh niên không gi&#u đ&#c v&# nôn nóng:

- Tr&#c th&#y b&#o 10 năm, bây giờ 30 năm. Con s&# v&#t qua m&#i tr&# l&#c đ&# n&#m v&#ng kiếm thu&#t v&#i th&#i gian ngắn nh&#t.
- Th&# thì anh c&#n ph&#i &# l&#i đây 70 năm - V&# s&# ph&# m&#m c&#i.

L&#i bình: Những ng&#i quá nóng n&#y mu&#n đ&#t đ&#n k&#t qu&# thì h&#m khi thành công

Đèn đã t&#t

Một anh mù đ&#n t&# gi&#a b&#n mình. Ng&#i b&#n cho anh m&#t cây đèn &#ng. Anh mù c&#i h&#i:

- Tôi đâu c&#n đèn &#ng. V&#i tôi, sáng hay t&#i có gì khác.
- Tôi bi&#t. Những n&#u không mang nó theo, trong bóng t&#i ng&#i khác có th&# đ&#ng vào anh.
- , v&#y thì đ&#c.

Những câu chuyện thi nhân

Tác Giả: Saigonecho s&u t&m
Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 08:02

Đi đến c m t đo n, b t ng anh mù b m t ng i dâm s m vào. B c mình, anh ta quát:

- B không th y đèn h ?
- Đèn c a ông đã t t lâu rồi mà.

L i bình: Ng i nào dùng l i k khác đ d y ng i có th gi ng anh mù này. Đèn đã t t lâu, tuy nhiên anh ta không b t đ u đó

Th t nào d nh t

Punshan Baoji s ng vào đ i nhà Đ ng- th y nhi u ng i đang mua th t l n r ng trên đ ng.

- Cho tôi m t cân th t nào ! Ch nào ngon ngon đ y nhé !
- Bà ch i, th ph n nào đây là th t d nào?

Nghe nh ng l i c a ông hàng th t, Punshan b ng t nh, lòng khoan khoái.

L i bình: B t c phút giây nào cũng là giây phút t t nh t, b t c n i nào cũng là n i t t nh t. Ph i chi b n nh n th c đ c đ u này m t cách toàn tâm toàn ý

Bình th ng tâm

- B ch th y, s ng theo Đ o m t cách siêng năng là th nào?
- Khi đói hãy ăn, khi m t hãy ng .
- Đó là nh ng đ u mà m i ng i th ng làm mà?
- Không, không ! H u h t m i ng i đ u không làm nh v y. Khi ăn, m i ng i đ y nh ng suy t , ao c và khi ng l i đ y nh ng lo toan.

L i bình: Có bao nhiêu ng i mà m i sáng th c đ y mà đ u óc không b n b u nh ng chuy n quá kh ? Con ng i ph i v t b nh ng đ u nguy đã gây ra bão t n i tâm và s ng theo b n ch t nguyên thu c a h vì Đ o n m ngay trong đ i s ng h ng ngày.

Thi nhân trong chén trà

Vị giáo sư đời học đời gặp thi nhân số Nan In để tìm hiểu về Thi nhân. Nan In mời ông uống trà. Nan In rót đầy chén trà rồi mà cốc thì rót thêm. Giáo sư ngạc nhiên:

- Kia thầy, chung trà đầy tràn rồi, xin đừng rót nữa.

Nan In cười đáp:

- Như chung trà này, ông cũng đừng ép nhúng quan niệm của ông. Nếu trước tiên, ông không chén chén thì sao tôi có thể bày tỏ Thi nhân cho ông được.

Lời bình: Ai ch&a đ&y k&n th&c thì đ&c tr&c l&i ph&i trái. Khi hai ng&i tranh lu&n, m&t ng&i th&ng đ&a cái b&t c&a mình vào. Cho nên rút l&i ch& nghe th&y t&ng c&a mình mà không h&c thêm đ&c gì c&.

Con quạ bên trong

Nhà sư nói mãi khi bắt đầu nháp vẽ nh đểu thầy mất con nhện khổng lồ làm ông bối rối. Nhà sư nhìn vào ý sư T:

- Mãi khi con bắt đầu nháp vẽ nh thì luôn có mất con nhện khổng lồ xuất hiện, đâu có đâu thầy nào nó cũng không đi.

-Lên thôi, nếu thầy con nhện xuất hiện, con hãy vẽ một vòng tròn to làm đểu xem nó từ đâu đến.

Nhà sư làm đúng như vậy. Khi ông vẽ vòng tròn to vào bên cạnh con nhện, con nhện ch&y đi, ông lại có thể tiếp tục thi vẽ nh. Sau buổi thi vẽ nh, nhà sư rút bối rối khi thầy vẽ vòng tròn nằm ngay trên bên cạnh mình.

Lời bình: Trong cuộc sống, con ng&i g&p ph&i nh&u xáo tr&n và âu lo, ph&n nh&u. Nh&ng âu lo t& nh&t th&ng là t& chính b&n thân mình mà ra.

Đích tới có mất đường đi không cùng

Những câu chuyện thi nhân

Tác Giả: Saigonecho s u t m
Thứ Ba, 09 Tháng 3 Năm 2010 08:02

Một tăng đờ hời Thi n s Baling Haojian:

- Nghĩa lý của sự thật và ý nghĩa của giáo lý có gì giống và có gì khác nhau?
- Khi vượt khỏi, chúng tôi xu hướng nào? Khi gần gũi chúng tôi ở trên cây.

Lời bình: Lợn nh và n lợn nh không phải là những loài khác nhau. Cùng một mức tiêu thụ năng lượng mà hai loài lợn có cách riêng của chúng. Đẻ đờn một con không chỉ có một con đờn ng, không phải ai cũng đi theo một con đờn ng. Hãy khéo chọn...

Sau khi ch t người ta đi v   u

Hoàng đế Goyozer đang học thi ở viện thi của Gudo Toshoku.

- Bỏ ch th y, sau khi ch t, ng i ta đi đâu?
- Tôi không bi t.
- T i sao th y không bi t?
- Vì tôi ch a ch t.
- ???

Lời bình: Khi sống, con người nên tận hưởng những niềm vui đẹp và bình an của cuộc sống theo cái nhu cầu của sống. Không cần quan tâm đến thế giới sau khi chết. Hãy sống trọn hôm nay, đừng lo ngày mai vì chuyện ngày mai thì mai mới xảy ra.